

sealit kangel ellas, tulli ta pissut hilja senna,
rahwas olli jubba kirkus, ia kirko issand
ka. Pärrast jutlust andis poolmeister fog-
godussele teada, et üks kirjotud ramat, fus
sees kolm sedda rubla papri rahha vlnud,
elli õrrakaddunud, kes sedda ramato lin-
nas ühhe helle, kes sai nimmetud, piddi
kätte andma, se piddi hea jodo rähha sama.

Andrus, kui ta sedda kirkus olli puusnud,
läks kirko issanda jure, andis temma kätte
sedda ramato, ja pallus, et kirko issand
sedda lahti roottaks, et siis nähha saaks,
kas se õige ramat, ja nimmetud papri
rähha sedi sees piddi ollema. Sedda teggi
kirko issand, ja wata, se olli õige ramat,
ja kolm sedda rubla papri rähha sees!
Kirko issand andis nüüd ramato ja rähha
Andrussele jálle tagasi, ja ütles: et sa ni
aus mees oled olnud, sedda ramato minno
kätte andav, et kül sa teadsid, mis seal sees
piddi

piddi ollema, siis ma annan sulle sedda
taggas. Vi nüüd isse sedda liina, so
te saab sulle rohkeste tasutud.

Andrus sõitis liina, ja mõttles i seenne-
ses: saak sin ma agga ni paljo jodo rahaks,
et ma wilein omma poiale kubbara osta,
siis ta motaks ennam nou ommas heas
meles findlaks jáda. Kui ta nüüd sedda
leitud ramato olli kätte annud, siis andis
se Herru temiale wüs rubla, ja küssis:
Kas ta sega piddi rähval ollema? Andrus
tannas juddamest, ja vastas, et ta ni pal-
jo mittegi es olnud lootnud. Ta ostis
nüüd Loretsile ja isseennesele kubbard, ja
säi veel rähha ülle. Kui ta olli soia tulnud,
siis ta panni kubbard oma poia páhhá, mis
pärrast poeg ennast wágga rómuetas, ja
iisa ütles: Wa:a mo poeg! se on leidmis
se palk, selle leitud ning jálle kätte antud
ramato eest, ja Wata! mul on se eest, et
ma